

Pomagajmo žabam in drugim dvoživkam!

Vsaka žival je dragocena.

Zakaj potrebujejo našo pomoč?

Žabe spadajo med najbolj ogrožene vrste v Sloveniji in tudi v svetu. Vsako leto se po isti poti odpravijo do mokrišč, potokov, mlak, kjer odložijo mrest. Znanstveniki ugotavljajo, da so živele že v času dinosavrov. Zaradi gradnje naselij in cest smo presekali njihove ustaljene poti. Ceste so za žabe in druge živali smrtno nevarne.

Ograje

Kamnite ali goste žičnate ograje so ovira, ki žabe ustavi, da ne morejo nadaljevati poti do mrestišč. Primernejše so tiste ograje, ki niso pregoste. Spodaj naj bodo dvignjene vsaj 15 cm nad zemljo, da dopuščajo prehod žabam, ježem in drugim malim živalim. Živali se lahko zataknejo in si same ne morejo pomagati. Ostanejo ujete in počasi umirajo.

Kako lahko pomagamo žabam?

Ko se vozimo, prosimo voznika, naj zmanjša hitrost, da lahko opazujemo cestišče. Če je na cesti veliko žab, ustavimo vozilo in izberemo drugo pot. Ne vozimo čez živa bitja. Žabicam lahko čez cesto pomagamo tudi s prenašanjem. Na območjih, kjer se žabe selijo do mokrišč, lahko organiziramo pomoč žabicam. Mnogi ljudje v krajih, kjer živijo, vsako leto pomagajo živalim preživeti.

Ko se temperature spomladi dvignejo in nekaj dni ostanejo nad ničlo in ob tem še dežuje, se iz prezimovališč na pot odpravijo žabe, pupki in druge dvoživke. Lani se je to zgodilo 1. aprila, letos pa se bodo selitve morda začele že v marcu.

Živali so dar narave.

Priprave in oprema

Začnemo v mraku, zato potrebujemo topla oblačila, pelerino, gumijaste škornje in naglavno svetilko. Vedro, v katero dajemo žabe, naj bo visoko vsaj 30 centimetrov in zelo čisto. Kužkov ne jemljemo s seboj.

Varnost na cesti

Preden se odpravimo na cesto, si priskrbimo odsevni jopič in odsevne trakove, da bomo dobro vidni. Mimoidoče in voznike prosimo za uvidenost do živali. Največ prometa je med mrakom in nekje do 20. ure, ko je tudi žab največ. Včasih potujejo tudi do polnoči.

Kako jih prenašamo?

Ko pridemo na travnik ali rob ceste, pozorno gledamo na tla, da kakšne ne pohodimo. Žabico dvignemo previdno, z eno ali obema rokama. Pomembno je, da jo primemo pozorno, tako da nam ne skoči iz roke ali ne pade na tla, saj se lahko poškoduje. Pazljivo in nežno jo položimo v čisto vedro. Rokavice žabice motijo. Po prenašanju si roke umijemo z milom.

Kakšne so na otip?

Na otip so prijetne, nežne, krhke in niso sluzaste. Včasih so umazane od prsti in mokre. Lahko začutiš, kako njihovo telo utripa, kako se ustrašijo. Včasih se poskušajo skriti, nekatere bežijo, druge te gledajo, opazujejo. Med seboj so zelo različne ne le na videz, ampak tudi glede na to, kako se odzovejo na človeško bližino.

Ne vozimo po živih živalih!

FOTOGRAFIE: SHUTTERSTOCK, ILUSTRACIJA: JAKA VUKOTIČ

Kam odnesemo žabe?

Žabe odnesemo v smer, kamor so namenjene. Krajev in mokrišč ne menjamo. Odnesemo jih vsaj 20 m stran od ceste, pazimo, da žab, ki so že na tleh, ne pohodimo ali ranimo. Žabe se čez nekaj tednov vračajo in tudi takrat potrebujejo pomoč.

Ali veš?

V Sloveniji je ogroženih več kot 40 odstotkov sladkovodnih rib, 55 odstotkov vrst ptic, 62 odstotkov sesalcev in 90 odstotkov plazilcev in dvoživk.

Na svetu je v zadnjih 30 letih izginilo 80 odstotkov žuželk, tri četrtine sladkovodnih živali, v zadnjih 44 letih pa smo izgubili 60 odstotkov divjih živali.

Vir: Šesto izumrtje, Kolbert E., Umco 2018

Mojca Furlan

Lokacije za pomoč najdemo na FB-strani »Pomagajmo žabicam« ali v domačem kraju.